

Edicions del País Valencià, S. A.
Avda. del Baró de Càrcer, 40, 13a.
46001 València-1.
Tel. (96) 352 48 69.

Provença, 324, 2n.
08037 Barcelona.

Impremta 1, pral.
07001 Ciutat de Mallorca.

**President del Consell
d'Administració:**
Rafael Mansanet.
Conseller Delegat:
Euseu Ciment.

Director:
Francesc Pérez i Moragon.
Redacció:
Adolf Beltran. Ferran Torrent. Vicent Partal.
Vicent Martí.

Documentació:
Enric Bellveser.
Correcció lingüística:
Vicent Sanchis.
Delegacions:
Xavier Andrés i Nadal Escrig (*Castelló de la Plana*).
Mercè Ibarz (*Barcelona*).
Miquel Martínez (*Alicant*).
Josep Rosselló (*Ciutat de Mallorca*).

Fotògrafs: Francesc i Ciscar. Vicent Gamir. Pau
Barceló. Francesc Cutillas.
Disseny i maquetació:
Casanova.
Logotip: Josep Hortolà.
Foto portada: Jordi Vicent.

Publicitat: Albert Peiró i Ortiz.

Impressió i fotocomposició: Foco-Berthe.
Cambrils, 8. València. Tel. 365 61 00.

Col·laboradors: Joan Fuster, Vicent Ventura, Julià
Garcia Candau, Manuel Vicent, Ramon Barnils, A.
Solé, Joan F. Mira, Amadeu Fabregat, M. Vézquez
Montalbán, Oriol Domingo, Ernest Udina, Josep V.
Marqués, Quim Monzó, Ignasi Riera, Josep Iborra,
Josep Piera, Ricard Blasco, Enric A. Llobregat,
Francesc de P. Burguera, Jaume Fuster, Jaume
Llorés, Antoni Serra, Josep M. Uompart, Gabriel
Janer Manila, Isabel C. Simó, Manuel de Pedrolo,
F. Yvars, Vicent Aleixandre, Bernat Capó, J. J. Ro-
vira, Alfons Llorenç, Josep Aleixandre, Santiago
Pey, Manuel Costa, Maria Angels Ull, Jordi Bigas,
V. Soler, M. A. Capmany, Manuel Pérez Montiel,
Emèrit Bono, Equip d'Estudis Urbanístics, Josep
Lacreu, Josep Pitarch, Manuel Bernardos, F. Gar-
cia Herraiz, J. V. Aliaga, Guillem Rausa, A. Garcia
Hernández, Joan Rendé, Joan B. Culla, Josep M.
Espinàs, Francesc Signes, Elena Merino, Salvador
Vercher, Vicent Marqués, Pilar del Burgo, Joana
Escubedo, Biel Mesquida.

**Direcció, redacció, administració, publicitat i
subscripcions:** Avda. Baró de Càrcer, 40, 13a.
46001 València. Tel. 352 48 69.
Dipòsit legal: V-953-1984.

EL TEMPS és un setmanari independent que res-
pecta la llibertat d'expressió dels col·laboradors.
L'opinió de la revista queda només reflectida en
als articles editorials.

Des del Temps

Però ací ¿qui mana?

Des que va començar tot allò de la pre-autonomia, que vostès deuen recordar, i quan ja *Las Provincias* s'havia tret de damunt la por consegüent a la mort de Franco, aquest diari començà a actuar amb un sistema típic de pressions sobre el partit socialista, que de seguida es va revelar com el partit d'esquerra que podia governar, a València des de l'ajuntament i a tot el País Valencià des d'aquesta ciutat.

Algun dia caldrà fer-ne la crònica detallada, sobretot comptant amb allò que encara no s'ha dit. Especialment interessant serà la narració de les visites subreptícies de tants i tants dirigents de l'esquerra a les oficines del diari, buscant aprovació per a actes i decisions que només els ciutadans haurien d'haver pogut fiscalitzar.

Com *El Pueblo*, en els bons temps de don Fèlix Azzati, *Las Provincias* s'ha convertit en aquest període en una arma política important. En aquest cas, per a la dreta, que, amb *Las Provincias* a la mà, ha aconseguit moltes coses que per la via de les urnes no podia aconseguir.

L'esquerra, pel seu cantó, fins i tot amb la participació de la dreta civilitzada i de la gent de centre, no ha estat capaç de crear uns mitjans de comunicació propis, que poguessen contrapesar el cercle angoixant i pertinaç que *Las Provincias* té establert i que dona tan bons beneficis.

Amb tot l'emblemàtic de l'himne de Serrano i Thous, el paper d'aquest diari ha estat el de sempre. I, val a dir-ho, amb els resultats de sempre: una claudicació plena i en regla, no diré que amb el carnet a la boca perquè això impediria, als qui han claudicat, executar el cantable.

Si algú creu que amb això s'ha acabat l'anomenada «guerra dels

símbols», en la meua opinió s'enganya. Vindran, després, altres exigències, encara que siguen sense fonament. I vindran, probablement, noves claudicacions.

En tot cas, s'ha de tenir en compte que aquestes claudicacions de l'esquerra «genuflexa» —com l'ha qualificada en diverses ocasions Joan Fuster— revelen una rara frivolidat. La fidelitat a uns símbols als quals s'ha renunciat en benefici de la dreta de València (dic: de València) no és un simple acte de voluntarisme. Quan s'abandonen els símbols amb tanta facilitat, tan sense justificació, aquest abandó només significa una cosa: que no eren assumits amb serietat, que eren tinguts com un postis eventual de què es pot renegar per poca pressió contrària que hi haja. Frivolitat, en definitiva.

L'himne de Serrano i Thous anava bé per a l'Exposició de l'any 1909, anava bé fins i tot per al *regionalismo bien entendido* i col·laboracionista amb Primo de Rivera del 1925. Ara, molts teníem dret a esperar que l'autonomia creés una consciència «regional» distinta, més activa i més fidel a la realitat del país, més exigent. Ja hem vist que no ha estat així. Només podem concloure que, en efecte, a una autonomia com aquesta, potser li correspon un himne com aquell. Un himne del qual, amb un criteri estètic mínimament rigorós, només pot salvar-se una part molt menuda: els acords inicials, que corresponen a la *Marxa de la Ciutat*. La resta, com ja va dir *Las Provincias* en 1909, pura sarsuela.

Clar és que *Las Provincias*, en 1909, estava en mans de persones amb criteris estètics raonables i que, a més a més, a la seua manera, eren valencianistes. No com ara.

Francesc Pérez i Moragon